

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/81/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7114010674
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7114010674.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Ladislava Tomčovčíka a JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 6. júla 2017, v trestnej veci proti A.. E. E., obžalovaného pre zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 29.6.2016 sp.zn. 5T 26/2014 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm.d/ Tr.por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por. a podľa § 221 ods.1,2 Tr.zák. obžalovaného A.. E. E., X.. XX.X.XXXX Y. K., trvale bytom F.A., N. L. Č.. XX, uznáva za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods.1, ods.2 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

v F. na ulici C. Č. XX na X. Ú. E.. C. S., dňa 30. septembra 2010 v presne nezistenom čase na základe plnej moci zo dňa 28. apríla 2009, ktorej podpis vylákal od U. Y. pod zámenkou obstarania súhlasu s prevodom nehnuteľnosti, v mene U. Y. uzatvoril bez jeho vedomia a súhlasu kúpnu zmluvu na predaj nehnuteľnosti zapísanej v Katastri nehnuteľnosti Košice, Správy katastra Košice, okres F. A., katastrálne územie F. X. Y., na - Liste vlastníctva číslo XXX, parcela číslo XXX, zastavané plochy a nádvorcia vo výmere 112 m², parcela číslo XXX, zastavané plochy a nádvorcia vo výmere 24 m², parcela číslo XXX záhrady vo výmere 890 m², parcela číslo XXX/X záhrady vo výmere 583 m², rodinný dom stojaci na parcele číslo XXX so súpisným číslom XXX pod B1 v podiele 1/1, - Liste vlastníctva číslo XXX, parcela číslo XXX, zastavané plochy a nádvorcia vo výmere 381 m² pod B1 v podiele 1/1, - Liste vlastníctva číslo XXX, parcela číslo XXX, zastavané plochy a nádvorcia vo výmere 77 m², parcela číslo XXX zastavané plochy a nádvorcia vo výmere 12 m², rodinný dom stojaci na parcele číslo XXX so súpisným číslom XXX pod B1 v podiele 1/1, - Liste vlastníctva číslo XXX, parcela číslo XXX/X, záhrady vo výmere 146 m² pod B1 v podiele 1/1, s kupujúcou Y. E., ktorú predložil na Kataster nehnuteľnosti Košice, Správa katastra F. a na základe čoho boli predmetné nehnuteľnosti prevedené na Y. E., pričom o prevode nehnuteľnosti poškodeného U. Y. neinformoval, ani mu neodovzdal finančnú hotovosť získanú z predaja nehnuteľnosti a takto svojím konaním poškodenému U. Y. spôsobil škodu vo výške 5.000,- Eur,

t e d a

na škodu cudzieho majetku iného obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu

č í m s p á c h a l

prečin podvodu podľa § 221 ods.1,2 Tr.zák.

Za to sa odsudzuje

Podľa § 221 ods.2, § 38 ods.2, ods.3, § 36 písm j) Tr.zák. mu súd ukladá trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 49 ods.1 písm.a/ Tr.zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods.1 Tr.zák. súd určuje obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní 1 a 1 (jeden a pol) roka.

Podľa § 288 ods.1 Tr.por. súd poškodeného U. Y., X..XX.XX.XXXX Y. F.A., trvale bytom R. Č.. XX s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 29.6.2016 sp.zn. 5T 26/2014 bol obžalovaný A.. E. E. uznaný za vinného zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr.zák, na tom skutkovom základe, že

v F. na ulici C. Č. XX na X. Ú. E.. C. S., dňa 30. septembra 2010 v presne nezistenom čase na základe plnej moci zo dňa 28. apríla 2009, ktorej podpis vylákal od U. Y. pod zámkou obstarania súhlasu s prevodom nehnuteľnosti, v mene U. Y. uzatvoril bez jeho vedomia a súhlasu kúpnu zmluvu na predaj nehnuteľnosti zapísanej v Katastri nehnuteľnosti Košice, Správy katastra Košice, S. F. A., katastrálne územie F. X. Y., na- Liste vlastníctva číslo XXX, parcela číslo XXX, zastavané plochy a nádvoria vo výmere 112 m2, parcela číslo XXX, zastavané plochy a nádvoria vo výmere 24 m2, parcela číslo XXX záhrady vo výmere 890 m2, parcela číslo XXX/X záhrady vo výmere 583 m2, rodinný dom stojaci na parcele číslo XXX so súpisným číslom XXX pod B1 v podiele 1/1,- Liste vlastníctva číslo XXX, parcela číslo XXX, zastavané plochy a nádvoria vo výmere 381 m2 pod B1 v podiele 1/1, - Liste vlastníctva číslo XXX, parcela číslo XXX, zastavané plochy a nádvoria vo výmere 77 m2, parcela číslo XXX zastavané plochy a nádvoria vo výmere 12 m2, rodinný dom stojaci na parcele číslo XXX so súpisným číslom XXX pod B1 v podiele 1/1,- Liste vlastníctva číslo XXX, parcela číslo XXX/X, záhrady vo výmere 146 m2 pod B1 v podiele 1/1, s kupujúcou Y. E., ktorú predložil na Kataster nehnuteľnosti Košice, Správa katastra Košice a na základe čoho boli predmetné nehnuteľnosti prevedené na Y. E., pričom o prevode nehnuteľnosti poškodeného U. Y. neinformoval, ani mu neodovzdal finančnú hotovosť získanú z predaja nehnuteľnosti a takto svojim konaním poškodenému U. Y. spôsobil škodu vo výške 93.247,04 Eur.

Za to bol obžalovanému A.. E. E. podľa § 221 ods. 3, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému výkon uloženého trestu podmiennečne odložil a zároveň určil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. súd pri určení probačného dohľadu ustanovil obžalovanému skúšobnú dobu na 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 ods. 4 Tr. zák. súd uložil obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze osobne sa ospravedlniť poškodenému.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodeného U. Y., X.. XX.XX.XXXX Y. F.A., trvale bytom R. Č.. XX s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný A.. E. E., ktoré písomne zdôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne. V písomných dôvodoch odvolania navrhol napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie, resp. po zrušení napadnutého rozsudku oslobodiť ho spod skutku obžaloby okresného prokurátora.

V písomných dôvodoch obžalovaný A.. E. E. v prvom rade poukázal na predchádzajúce rozhodnutia v predmetnej trestnej veci, a to predovšetkým rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 25.2.2016 sp.zn. 7To/118/2015, z dôvodov ktorého je zrejmé, že predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa zo dňa 19.10.2015, na podklade ktorého bol uznaný za vinného zo zločinu podvodu podľa § 221 ods.1,

ods.3 písm.a/ Tr.zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, ktorého výkon mu bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 4 rokov, bol podľa § 321 ods.1 písm.a/, b/, c/, d/ Tr.por. zrušený v celom rozsahu a vec bola podľa § 322 ods.1 Tr.por. vrátená okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odvolačím súdom vo vyššie citovanom rozhodnutí bol vyslovený právny názor, že prokurátor v konaní na súde dostatočným spôsobom v rámci kontradiktórneho konania neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal jednoznačné zavinenie obžalovaného zo spáchania trestného činu sprenevery podľa § 213 ods.1,3 Tr.zák.

V konaní pred súdom boli prezentované dve skupiny dôkazov, jedna skupina svedčiaca v prospech obžalovaného a druhá svedčiaca v jeho neprospech. Ani po vrátení veci na opätovné prejednanie a rozhodnutie sa podľa jeho názoru nepodarilo vykonaným dokazovaním odstrániť rozpory v týchto dôkazoch, a preto existujú dôvodné pochybnosti o jeho vine. Teraz napadnutý rozsudok bol vydaný v rozpore s princípom „in dubio pro reo“, a preto mal byť spod obžaloby oslobodený.

V priebehu dokazovania pred súdom sa nepreukázalo, aby došlo k zapožičaniu peňazí na jednej strane bratmi U. C. O. Y. a na strane druhej, ako dlžníkom obžalovaným A.. E. E.. Navyše je nelogické, aby údajná pôžička v sume 20.000,- Eur bola kompenzovaná protihodnotou, ktorá viac ako štvornásobne prevyšuje sumu údajnej pôžičky.

Preto nie je možné objektívne požadovať od neho, aby preukazoval niečo, čo sa de facto nestalo, t.j. zaplatenie kúpnej ceny a prijatie pôžičky a napokon toto by odporovalo negatívnej dôkaznej teórii.

Plná moc zo strany poškodeného U. Y. zo dňa 28.4.2009 bola udelená výslovne a s plným vedomím toho, na aký účel sa udeľuje. K jej podpisovaniu došlo pred notárom a poškodený U. Y. bol v danom čase plne spôsobilý na právne úkony.

Spor existujúci medzi ním ako obžalovaným a poškodeným U. Y. má podľa jeho názoru zjavne občianskoprávnu povahu, preto jeho prejednávanie v rámci trestného konania je nerešpektovaním chápania trestného práva ako prostriedku ultima ratio.

Obžalovaný A.. E. E. v ďalšom poukázal na tú skutočnosť, že okresný prokurátor na jeho osobu podal obžalobu pre trestný čin sprenevery podľa § 213 ods.1, ods.3 Tr.zák. a podľa vysloveného právneho názoru odvolacím súdom do úvahy prichádzal postup podľa § 285 písm.a/ Tr.por., t.j. jeho oslobodenie spod obžaloby, lebo nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je stíhaný.

Súd prvého stupňa nerešpektoval vyslovený právny názor a v snahe za každú cenu obhájiť svoj pôvodný verdikt, čo je prejavom neprípustnej svojvôle, znamenajúcej tiež porušenie ústavne zaručeného práva na spravodlivý proces, opätovne vyhlásil odsudzujúci rozsudok a uznal ho za vinného zo zločinu podvodu podľa § 221 ods.1,3 písm.a/ Tr.zák., hoci ho nepoučil o zmene právnej kvalifikácie. Toto pochybenie procesného charakteru malo za následok nemožnosť uplatniť pred súdom primeranú obhajobu, a tak reagovať na zmenu právnej kvalifikácie. Takto došlo k porušeniu práva na obhajobu, zaručenú mu ústavou podľa článku 50 ods.3 Ústavy Slovenskej republiky.

V ďalších doplňujúcich podaniach poukázal na chronológiu prípadu, a to od začatia trestného stíhania a vznesenia obvinenia, cez podanie obžaloby až po opakované vyhlásenie odsudzujúceho rozsudku, a to aj teraz napadnutého odvolaním z jeho strany. V prípade zamýšľanej zmeny právnej kvalifikácie už prokurátor pred podaním obžaloby bol povinný upozorniť v tej dobe obvineného, jeho obhajcu a poškodeného a zistiť, či so zreteľom na ňu navrhujú doplniť vyšetrovanie alebo skrátené vyšetrovanie, čo sa nestalo.

Keďže obžalovaný nie je povinný pred súdom dokazovať svoju nevinu, navyše má právo nevyповeдаť. Obžalovaný má právo navrhovať dôkazy, ale nie je to jeho povinnosť. Obhajobu obžalovaného treba vždy preveriť, a to aj v prípade, ak ju uplatní až v konaní pred súdom.

Obžalovaný A.. E. E. opakovane vyslovil názor, že v teraz posudzovanej trestnej veci došlo ku kriminalizácii občianskoprávneho vzťahu a je nelogické, aby okresný súd pri hodnotení vykonaných

dôkazov nemal žiadne pochybnosti o pravdivosti výpovedí svedkov L. U., U. Y. C. O. Y., hoci rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 1.10.2014 sp.zn. 13C/254/2008 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 27.9.2016 sp.zn. 6Co/859/2014 v spore žalobcu A.. E. E. proti žalovanej L. U., táto bola právoplatne zaviazaná zaplatiť mu sumu 21.933,85 Eur s 8,5 % ročným úrokom z omeškania od 11.9.2008 do zaplatenia, a to z titulu užívania nehnuteľnosti patriacej A.. E. E.Š.. Z obsahu týchto rozhodnutí je pritom zrejmé, že svedkyňa L. U. nepravdivo a manipulatívne uvádzala dôkazy na svoju obhajobu. Obdobne tomu bolo aj v ďalšom konaní vedenom na súde prvého stupňa pod sp.zn. 36C/268/2009.

Úlohou súdu prvého stupňa preto bolo po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní ustáliť skutkový stav veci tak, aby neexistovali dôvodné pochybnosti, prinajmenšom za konkrétnej dôkaznej situácie pribrať znalca do konania z odboru psychológia, odvetvia klinickej psychológie dospelých na posúdenie osobnosti svedkov L. U., U. Y. C. O.Š. Y., či majú sklony ku konfabulácii a ku skresľovaniu výpovedí.

O konfabuláciách na strane svedkyne L. U. svedčí aj tá skutočnosť, že na základe jej udania bola voči jeho osobe podaná obžaloba pre prečin krádeže podľa § 212 ods.1, ods.2 písm.a/ Tr.zák., spod ktorej bol rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 26.1.2015 sp.zn. 3T/30/2011 podľa § 285 písm.a/ Tr.por. právoplatne oslobodený.

O dôvodnosti nevypovedať pravdu zo strany svedka O. Y. svedčí vydanie právoplatného platobného rozkazu Okresným súdom Košice - okolie zo dňa 24.4.2012 sp.zn. 10Ro/137/2012, a to z titulu dlžoby za prenájom nehnuteľnosti v sume 13.447,07 Eur.

Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti, preto nemal dôvod si požičiavať peniaze od toho, kto mu dlhuje peňažné prostriedky a z tohto dôvodu si ich ani nepožičal, a to ani prostredníctvom poškodeného U. Y..

Obžalovaný A.. E. E. ďalej vyslovil názor, že poškodenému U. Y. nemohla vzniknúť škoda 93.247,04 Eur z titulu predaja nehnuteľnosti, keď samotný U. Y. chcel predmetnú nehnuteľnosť previesť na L. U.Ú. za kúpnu cenu 5.000,- Eur, teda za cenu, za akú mal v zmysle odsudzujúceho rozsudku predáť nehnuteľnosť Y. E., K.. J.. Tieto skutočnosti svedčia o tom, že v celom prípade podvedeným je vlastne on - obžalovaný A.. E. E. a nie ako sa mu to dáva opakovane rozsudkom súdu prvého stupňa za vinu.

Ohľadne týchto svojich tvrdení obžalovaný A.. E. E. predložil aj fotokópie predmetných rozhodnutí súdov v civilnom konaní vrátane zmlúv, na podklade ktorých bolo vo veci rozhodované.

Obžalovaný A.. E. E. v štádiu odvolacieho konania pred Krajským súdom v Košiciach navrhol doplniť dokazovanie výsluchom svedkov, a to E.. E. J., L. H. C. D. Ň., ktorí svedkovia by podľa jeho názoru mohli potvrdiť jeho obhajobu, t.j. že kúpna zmluva zo dňa 16.4.2009, na podklade ktorej poškodený U. Y. kúpil sporné nehnuteľnosti od neho a plnomocenstvo zo dňa 28.4.2009 boli vypracované dnes už zosnulou E.. P. J. a boli podpisované v priestoroch advokátskej kancelárie menovanej advokátky.

Vykonanie takéhoto dôkazu neuplatnil v štádiu vykonávania dôkazov pred súdom prvého stupňa, lebo o nich v tej dobe nevedel a dozvedel sa ich len niekoľko dní pred podaním takéhoto návrhu. Tento svoj návrh na doplnenie dokazovania obsahovo rozviedol v ďalšom podaní zo dňa 29.6.2017.

Záverom obžalovaný A.. E. E. opätovne poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 25.2.2016 sp.zn. 7To/118/2015, ktorého právnym názorom vysloveným v rozhodnutí je súd prvého stupňa viazaný. Súd prvého stupňa, ktorému bola vec prikázaná na opätovné prejednanie a rozhodnutie, nemá žiaden priestor na úvahy, či bude alebo nebude rešpektovať jeho právny názor. Preto pokiaľ nedôjde k zmene skutkových okolností alebo právnej situácie, k čomu nedošlo, súd prvého stupňa vyslovený právny názor musí bezpodmienečne rešpektovať.

Pripustenie možnosti, že odvolací súd nebude rešpektovať svoje vlastné skoršie rozhodnutie pri nezmenených skutkových okolnostiach a za nezmenenej právnej situácie, by viedlo zo strany odvolacieho súdu k porušeniu článku 144 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky a k neprípustnej nepredvídateľnosti rozhodovania odvolacieho súdu v tej istej veci a tým aj k popretiu princípu

právnej istoty ako jedného z nosných princípov právneho štátu. Viazanosť vlastným právnym názorom vysloveným v zrušujúcom uznesení, je nielen zákonnou, ale i ústavnou povinnosťou odvolacieho súdu.

Obžalovaný A.. E. E. z vyššie uvedených dôvodov preto navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu zrušiť a jeho spod obžaloby okresného prokurátora v celom rozsahu oslobodiť, resp. vec vrátiť súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Na podklade odvolania obžalovaného A.. E. E. krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Preskúmaním napadnutého rozsudku a konania mu predchádzajúceho odvolací súd považuje za nutné, vzhľadom na veľmi rozsiahle argumenty uvádzané v jednotlivých podaniach odvolania obžalovaného A.. E. E. v prvom rade zdôrazniť, že obžaloba na jeho osobu bola podaná na vecne a miestne príslušný súd dňa 16. mája 2014, a to pre skutok v podstate ako je uvedený aj v teraz napadnutom rozsudku a ktorý bol obžalobou právne kvalifikovaný ako prečin (správne malo byť uvedené pre zločin) trestného činu sprenevery podľa ustanovenia § 213 ods.1, 3 Tr.zák.

V zmysle ustanovenia § 278 ods.1 Tr.por. súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu. Podľa ods.2 citovaného ustanovenia, ak nejde o prípad podania obžaloby po konaní o návrhu na dohodu o vine a treste podľa § 232 ods.4 alebo 5 Tr.por., súd môže pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní, a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa ods.3 citovaného zákonného ustanovenia súd nie je viazaný právnym posúdením skutku v obžalobe.

Podľa § 284 ods.2 Tr.por. uznať obžalovaného za vinného z trestného činu podľa prísnejšieho ustanovenia zákona, ako podľa ktorého posudzovala skutok obžaloba, môže súd len vtedy, ak obžalovaného na možnosť tohto prísnejšieho posudzovania skutku upozornil skôr, ako súd vyhlásil dokazovanie za skončené. Ak o to obžalovaný alebo jeho obhajca požiadala, treba mu poskytnúť znova lehotu na prípravu obhajoby a hlavné pojednávanie na ten účel odročiť najmenej o päť pracovných dní.

Argument obžalovaného A.. E. E. uvádzaný v dôvodoch odvolania, že súd prvého stupňa procesne pochybil, pokiaľ ho neupozornil na zmenu právnej kvalifikácie žalovaného konania a neumožnil mu pripraviť si náležitú obhajobu, vzhľadom na vyššie citované ustanovenia Trestného poriadku neobstojí, nakoľko zločin sprenevery podľa ustanovenia § 213 ods. 1, 3 Tr.zák. a zločin podvodu § 221 ods. 1, ods.3 písm.a/ Tr.zák. má zákonom stanovenú rovnakú sadzbu trestu odňatia slobody, t.j. na tri až desať rokov.

Z tohto dôvodu súd prvého stupňa preto nebol povinný v zmysle ustanovenia § 284 ods.2 Tr.por. upozorňovať obžalovaného na zmenu právnej kvalifikácie žalovaného skutku. Odvolací súd navyše považuje za potrebné zdôrazniť, že súd prvého stupňa už v prvom odsudzujúcom rozsudku zo dňa 19.10.2015 žalovaný skutok obžalovaného A.. E.Á. E. právne posúdil ako zločin podvodu v zmysle ustanovenia § 221 ods.1, ods.3 písm.a/ Tr.zák., a preto nie je možné sa stotožniť ani s názorom obžalovaného o tom, aby nemal vedomosť, že žalované konanie súdom prvého stupňa je právne kvalifikované ako zločin podvodu a nie ako zločin sprenevery a že z tohto dôvodu nemohol náležitým spôsobom pred súdom uplatňovať svoju obhajobu.

K návrhu obžalovaného A.. E. E. v štádiu odvolacieho konania, ktoré bolo viackrát odročené, a to predovšetkým z dôvodov jeho zlého zdravotného stavu, aby odvolací súd doplnil dokazovanie v rozsahu, ako sa toho domáhal, a to výsluchom svedkov E.. E. J., Ľ. H. C. D. Ň., odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 326 ods.5 Tr.por., t.j. že odvolací súd môže konanie doplniť dôkazmi nevyhnutnými na to, aby mohol o odvolaní rozhodnúť.

Odvolací súd v rámci prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa po zrušení rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 19.10.2015 riadil sa pokynmi vyslovenými v dôvodoch uznesenia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 25.2.2016 sp.zn. 7To/118/2015. Stranami konania skutkový stav veci pred súdom prvého stupňa bol zistený v rozsahu nevyhnutnom pre zákonné rozhodnutie, a preto odvolací súd na verejnom zasadnutí konanom dňa 6. júla 2017 aplikujúc ustanovenie § 272 ods.3 Tr.por. per analógiám, rozhodol o odmietnutí doplnenia dokazovania v rozsahu, ako sa toho domáhal obžalovaný A.. E. E.,

nakoľko podľa názoru odvolacieho súdu sa jednalo o vykonanie dôkazov nepodstatných pre rozhodnutie vo veci samej, resp. vykonaním navrhovaných dôkazov by sa len zisťovali skutočnosti, ktoré už boli zistené inými vo veci vykonanými dôkazmi.

V zmysle § 1 Tr.por. je trestný proces upravený ako kontradiktórne konanie dvoch protistrán - prokurátora na jednej strane a obvineného a jeho obhajcu na strane druhej. Strany trestného konania pred súdom predkladajú a vykonávajú dôkazy, ktoré obvineného usvedčujú alebo oslobodzujú, pričom ich posúdenie je úlohou súdu ako nestranného rozhodovacieho orgánu. Platí teda, že súd má rozhodnúť spor medzi prokurátorom (štátom) a obvineným. Pri tomto rozhodovaní musí súd zachovať nestrannosť a nesmie iniciatívne napomáhať jednej alebo druhej strane. Ak by sa tak stalo, došlo by k porušeniu nielen zásady rovnosti strán v konaní pred súdom, ale aj zásady spravodlivého procesu.

Pokiaľ obhajoba v písomných dôvodoch odvolania opakovane vytýkala tak súdu prvého stupňa, ako aj odvolaciemu súdu, že neakceptujú právny názor vyslovený v uznesení Krajského súdu v Košiciach zo dňa 25.2.2016 sp.zn. 7To/118/2015, t.j. že prokurátor v konaní na súde po podaní obžaloby dostatočným spôsobom v rámci konradiktórneho konania neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal jednoznačné zavinenie obžalovaného A.. E. E. zo spáchania trestného činu sprenevery podľa § 213 ods.1, ods.3 Tr.zák., a preto v prípade tohto trestného stíhania prichádzal zo strany okresného súdu do úvahy postup podľa § 285 písm.a/ Tr.por., t.j. jeho oslobodenie spod podanej obžaloby, lebo nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Odvolací súd na svojom právnom názore vysloveným v uznesení Krajského súdu v Košiciach zo dňa 25.2.2016 sp.zn. 7To/118/2015 aj naďalej zotrváva a nie je ho možné vykladať tak, ako to robí obhajoba, t.j. že obžalovaného A.. E. E. je potrebné na základe vysloveného právneho názoru oslobodiť spod skutku obžaloby prokurátora.

Ak by odvolací súd plniac si prieskumnú povinnosť v zmysle ustanovenia § 317 ods.1 Tr.por. v štádiu už po vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa zo dňa 19.10.2015 sp.zn. 5T/26/2014 bol takého názoru, že skutkový stav veci postačuje na konečné rozhodnutie o obžalobe okresného prokurátora, nič by mu nebolo bránilo, toto zákonné právo využiť a po zrušení napadnutého rozsudku v zmysle ustanovenia § 321 ods.1 písm.d/ Tr.por. a § 285 písm.a/ Tr.por. vyhlásiť oslobodzujúci rozsudok.

Odvolací súd ale vyššie citovaným uznesením napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil podľa § 321 ods.1 písm. a/, b/, c/, d/ Tr.por. a keďže odvolací súd nesmie napomáhať stranám trestného konania, zrušením napadnutého rozsudku v celom rozsahu práve umožnil obžalovanému A.. E. E. a jeho obhajkyňi pred súdom prvého stupňa v zmysle zásad trestného konania a ustanovenia § 1 Tr.por. uplatniť konradiktórny spôsobom konania svoje právo na obhajobu a tým aj právo na spravodlivý proces.

Odvolací súd svoj záver o tom, že súd prvého stupňa v rozsahu nevyhnutnom pre zákonné rozhodnutie na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie, zvyrazňuje predovšetkým tým, že opätovne poukazuje v krátkosti na celkovú chronológiu ohľadne nadobúdania vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam.

Z obsahu trestného spisu, a to predovšetkým listinných dôkazov (č.l. 203 - 242), je zrejmé, ako obžalovaný A.. E. E. R. R. L. U.N., K.. X., X.. X.X.XXXX nadobúdali predmetné nehnuteľnosti spoločne, každý v jednej polovici. Neskôr, a to na základe darovacej zmluvy (č.l. 226) svoje podiely L. U. v jednej polovici darovala obžalovanému A.. E. E., ktorý sa tak stal ich výlučným vlastníkom.

Následne obžalovaný A.. E. E. na podklade kúpnej zmluvy zo dňa 16.4.2009 (č.l. 162 - 165, resp. 284 -286) predmetné nehnuteľnosti odpredal U. Y., X.. XX.XX.XXXX, a to za 5.000,- Eur, pričom kúpna cena bola kupujúcim vyplatená predávajúcemu pri podpise tejto zmluvy.

Námietka obžalovaného A.. E. E., že je nelogické a ani vykonanými dôkazmi pred súdom prvého stupňa nepreukázané, aby do hodnoty prevádzaných nehnuteľností mala byť zarátaná aj údajná pôžička vo výške 20.000,- Eur, k tomu odvolací súd považuje za nutné zdôrazniť, že na podklade odvolania obžalovaného A.. E. E. odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a po úprave skutku pri zachovaní totožnosti skutku žalované konanie právne kvalifikoval len ako prečin podvodu podľa § 221 ods.1, 2 Tr.zák., lebo sa stotožnil s argumentmi obžalovaného A.. E. E., že škoda spôsobená

poškodenému U. Y. v prípade prevádzaných nehnuteľností nebola v sume 93.247,04 Eur, ako to bolo stanovené znaleckým posudkom, ale len vo výške 5.000,- Eur, čo bol nepochybne zistený údaj, v akej hodnote sa sporné nehnuteľnosti opakovane predávali, resp. vlastnícke právo k nim malo previesť na ďalšiu osobu.

V tomto smere odvolací súd potrebuje predovšetkým poukázať na zmluvu o budúcej kúpnej zmluve (č.l. 197 - 199), z obsahu ktorej je zrejmé, že poškodený U. Y. sa dohodol s budúcou kupujúcou L. U., K.. X., X.. X.X.XXXX na kúpnej cene nehnuteľnosti 5.000,- Eur, pričom kúpna cena mala byť budúcou kupujúcou vyplatená predávajúcemu pri podpise tejto zmluvy. Pravosť podpisov predávajúceho a kupujúcej bola osvedčená na X. Ú.K. E.. Y. S. dňa 7.9.2010.

Z obsahu vyššie uvádzanej zmluvy je ďalej zistiteľné, že zmluvné strany sa dohodli, že ak by z dôvodov vyššej moci „vis major“ (napr. smrť niektorého účastníka a pod.), nemohol byť predaj alebo kúpa nehnuteľnosti uskutočnená, má táto zmluva právne účinky aj na právnych nástupcov - dedičov obidvoch zmluvných strán, čo je nárokom aj v dedičskom konaní. Ak výlučne predávajúci zaviniť, že nedôjde ku vkladu vlastníckeho práva z tejto zmluvy na kupujúcu, alebo nadobudnuté vlastnícke právo ku kupovaným nehnuteľnostiam len zavinením predávajúceho dodatočne stratí, je predávajúci povinný zaplatiť kupujúcej zmluvnú pokutu v sume 100.000,- Eur do piatich dní od písomnej výzvy kupujúcej po tom, čo taká situácia nastala.

Poukazujúc na vyššie uvedené preto v žiadnom prípade nie je možné uveriť obhajobe obžalovaného A.. E. E., aby poškodený U. Y. vedome dňa 28.4.2009 (č.l. 171-172) podpísal plnú moc za účelom prevodu sporných nehnuteľností v jeho zastúpení, a to obžalovaným A.. E. E. na Y. E., K.. J., nar. X.X.XXXX (č.l. 167). Sporná kúpna zmluva bola uzatvorená dňa 30.9.2010, čomu predchádzala zmluva o budúcej kúpnej zmluve, ktorá bola podpísaná dňa 7.9.2010, t.j. len s rozdielom dvadsiatich troch dní predtým.

V tomto smere aj odvolací súd dal za pravdu tvrdeniu poškodeného U. Y., že plnú moc podpísal za účelom zrušenia farchy, lebo na katastri nehnuteľnosti zistil, že predmetné nehnuteľnosti sú založené v prospech Slovenskej sporiteľne, o čom v čase nadobúdania vlastníctva nevedel. Keď túto skutočnosť vytýkal obžalovanému A.. E. E., bol to sám obžalovaný, ktorý mu povedal, že to dá do poriadku. Práve z tohto dôvodu poškodený U. Y. podpísal plnú moc, a to dňa 28.4.2009 s tým obsahom, ako mu ju predložil obžalovaný A.. E. E..

Aj odvolaciemu súdu sa preto javilo úplne nelogické a nereálne, aby poškodený U. Y. v tak krátkej dobe od podpísania zmluvy o kúpe nehnuteľnosti (16.4.2009) s overením podpisov dňa (28.4.2009), keď ešte nebol urobený vklad vlastníctva v jeho prospech v katastri nehnuteľností, k tomu došlo až dňa 6.5.2009 (č.l. 162), aby už dňa 28.4.2009 udelil plnú moc obžalovanému A.. E. E., aby tento v jeho zastúpení predmetné nehnuteľnosti už predával, a to navyše matke obžalovaného Y. E., K.. J., od ktorého predtým nehnuteľnosti kúpil.

Vierohodnosť tvrdenia obžalovaného A.. E. E. bola navyše spochybnená aj tým, že kúpna zmluva o predaji nehnuteľnosti poškodeným U. Y. s použitím plnej moci o jeho zastúpení pri tomto úkone, v prospech Y. E., K.. J. bola spísaná až 30.9.2010, t.j. viac ako rok a päť mesiacov od podpísania plnej moci.

Poškodený U. Y. až pri opätovnom overovaní na katastri nehnuteľnosti, či farcha viaznuca na ním nadobudnutých nehnuteľnostiach bola zrušená zistil, že obžalovaný A.. E. E. ho podviedol a na základe ním udelenej plnej moci, ktorú podpísal dňa 28.4.2009 predmetné nehnuteľnosti previedol bez jeho vedomia a súhlasu na Y. E., K.. J., v prospech ktorej už bol povolený vklad vlastníctva do katastra nehnuteľností, a to dňa 28.10.2010 (č.l.166). Toto všetko sa zrealizovalo na podklade spornej kúpnej zmluvy, ktorá bola uzatvorená dňa 30.9.2010 (č.l. 167-170).

Z obsahu trestného spisu je nepochybne zistiteľné, že na spornej nehnuteľnosti viazla farcha, a to zriadenie záložného práva banky, ktorá poskytla obžalovanému A.. E. E. predtým úver a s tým súvisiaca oznamovacia povinnosť, resp. vyžiadanie súhlasu banky s prevodom nehnuteľnosti (č.l. 274-276). Návrh na vklad do katastra nehnuteľností nebol zrealizovaný z dôvodu práve vyššie uvádzaného záložného práva (č.l. 294) a k tomu sa viažucej žiadosti o zmenu zmluvných podmienok (č.l. 282 - 283), všetko listinné dôkazy obsiahnuté v trestnom spise.

Odvolací súd v tomto smere poukazuje na logické argumenty súdu prvého stupňa, ktorý okrem vyššie uvedeného odvolacím súdom, v dôvodoch napadnutého rozsudku zrozumiteľne a vyčerpávajúcim spôsobom poukázal na to, že obžalovaný A.. E. E. zneužil plnú moc podpísanú poškodeným U. Y. na prevod nehnuteľnosti z poškodeného U. Y. formou kúpnej zmluvy zo dňa 30.9.2010 na Y. E.X., K.. J.. Tieto argumenty súdu prvého stupňa si odvolací súd v celom rozsahu osvojuje.

Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva, že súd uveril tvrdeniam poškodeného U. Y. a jeho brata O. Y. o zarátaní sumy 20.000,- Eur do hodnoty nehnuteľnosti. Odvolací súd vzhľadom na pochybnosti, na ktoré poukazuje v odvolaní obžalovaný A.. E. E., t.j. že o tej istej okolnosti nevypovedali svedkovia zhodne a napokon svedok O. Y. o tej istej okolnosti vypovedal pri opakovanom výsluchu odlišne, dospel k záveru, že v prípade takýchto pochybností je potrebné vychádzať zo zásady v pochybnostiach v prospech obžalovaného, a preto upravil skutok tak, že žalovaným konaním bola spôsobená škoda len v sume 5.000,- Eur.

Všeobecne možno pripustiť, že súd v zmysle § 2 ods. 11 Tr. por. môže vykonať na hlavnom pojednávaní aj dôkazy, ktoré strany nenavrhlí alebo ktoré vôbec nevykonali. Iniciatíva súdu pri vykonávaní dôkazov má však svoje hranice a tie končia tam, kde začínajú hranice spravodlivého procesu (§ 2 ods. 7) a hranice rovnosti strán v konaní pred súdom a kontradiktórneho procesu.

Keďže odvolací súd nezistil také pochybenia v rozhodnutí súdu prvého stupňa, aby bol sám dopĺňoval dokazovanie, a to už hoci aj v rozsahu navrhovanom obžalovaným A.. E. E., resp. nezávisle od tohto návrhu, napokon ani súd prvého stupňa pred opakovaným rozhodnutím o skutku obžaloby nedospel k takému záveru, aby nezávisle od strán trestného konania, bol vykonal aj ďalšie dôkazy za účelom zistenia skutkového stavu veci v rozsahu nevyhnutnom pre zákonné rozhodnutie. Odvolací súd tak urobil záver, že skutkový stav veci bol súdom prvého stupňa zistený v rozsahu nevyhnutnom pre zákonné rozhodnutie.

Pokiaľ súd prvého stupňa konanie obžalovaného A.. E. E. právne posúdil ako zločin podvodu podľa § 221 ods.1, ods.3 písm.a/ Tr.zák., t.j. že žalovaným konaním spôsobil značnú škodu, čo v zmysle ustanovenia § 125 ods.1 Tr.zák. sa rozumie suma dosahujúca najmenej 100-násobok sumy 266,- Eur, lebo vychádzal zo záverov znaleckého posudku znalkyne Ing. Anny Pangrácovej (č.l.120-136), ktorá určila všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti a stavieb v sumu 93.247,04 Eur. S týmto názorom sa odvolací súd nestotožnil, napadnutý rozsudok preto na podklade odvolania obžalovaného A.. E. E. zrušil a vo veci sám rozhodol.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bolo nepochybne preukázané, že sporné nehnuteľnosti sa zakaždým prevádzali len za 5.000,- Eur. Aj na podklade zmluvy o budúcej kúpnej zmluve medzi poškodeným U. Y. a budúcou kupujúcou L. U., K.. X. predmetné nehnuteľnosti sa mali predávať opätovne za 5.000,- Eur, preto odvolací súd dospel k záveru, že žalovaným konaním bola spôsobená len väčšia škoda, t.j. škoda v nespornej sume 5.000,- Eur.

Odvolací súd preto dodáva, že neuveril tvrdeniam poškodeného U. Y. a jeho brata O.F. Y., že pri kúpe nehnuteľnosti od obžalovaného A.. E. E. sa do kúpnej ceny zarátala predchádzajúca pôžička od brata poškodeného U. Y., t.j. od svedka O. Y., ako nesplatený dlh obžalovaného A.. E. E. v sume 20.000,- Eur, čím by reálna hodnota nehnuteľnosti mala byť v sume 25.000,- Eur. Celková hodnota nehnuteľnosti by aj pri takejto úvahe neprekročila zákonný znak spôsobenia značnej škody (§ 221 ods.1,3 písm.a/ Tr.zák.), t.j. 26.600,- Eur, a preto odvolací súd po zrušení napadnutého rozsudku v celom rozsahu upravil skutok v prospech obžalovaného A.. E. E. tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Konanie obžalovaného A.. E. E. odvolací súd preto právne posúdil len ako prečin podvodu § 221 ods.1,2 Tr.zák., ktorého znaky obžalovaný naplnil tak po stránke objektívnej, ako aj subjektívnej. Subjektívna stránka konania obžalovaného A.. E. E. bola preukázaná formou priameho úmyslu.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu odvolací súd prihliadol na zdravotný stav obžalovaného A.. E. E.Á., ktorý v priebehu odvolacieho konania viackrát súdu predložil lekárske správy o svojom zdravotnom stave, pre ktorý dôvod napokon odvolacie konanie bolo opakovane odročované. Keďže obžalovaný A.. E. E. doposiaľ trestne stíhaný a odsúdený nebol a skutok, z ktorého spáchania ho uznal odvolací súd za vinného bol spáchaný takmer pred siedmimi rokmi, odvolací súd tak dospel k záveru, že na

dosiahnutie účelu trestu formou individuálnej prevýchovy, ale aj generálnej prevencie, ako to má na zreteli ustanovenie § 34 ods.1, 3, 4 Tr.zák., bude postačovať uloženie obžalovanému A..E. E. trestu odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka, a to aplikujúc ustanovenie § 38 ods.2, 3 Tr.zák., kde pri zistení jednej poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm.j/ Tr.zák., t.j. že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, výkon uloženého trestu mu podmiennečne odložil v zmysle ustanovení § 49 ods.1 písm.a/ a § 50 ods.1 Tr.zák. na skúšobnú dobu v trvaní 1 a 1 (jeden a pol) roka, ktorý trest považuje za primeraný na dosiahnutie účelu trestu.

Odvolačí súd z tých istých dôvodov, ako na to už poukázal v dôvodoch napadnutého rozsudku súd prvého stupňa, nerozhodoval o náhrade škody, ktorú si uplatňoval v trestnom konaní poškodený U. Y. a tohto s týmto nárokom odkázal na civilný proces. Navyše odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa bolo podané len zo strany obžalovaného A..E. E. a poškodený U. Y. a ani prokurátor proti výroku o náhrade škody odvolanie v zákonom stanovenej lehote nepodali.

Záverom odvolačí súd považuje za nutné vo svojom rozhodnutí poukázať na tú skutočnosť, že predmetné nehnuteľnosti, boli predávané neustále za sumu 5.000,- Eur, hoci ich tržná hodnota bola stanovená na sumu 93.247,04 Eur, preto nie je možné vylúčiť, že takýmto konaním mohlo dochádzať k obchádzaniu daňových povinností stranami zmluvného vzťahu, a to v súvislosti s prevodom nehnuteľností.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.